

for Sagen, fordi jeg mener, at det er det rette Resultat, under de forhaandenværende Omstændigheder, at sige Ja til Forslaget, er det ingenlunde for at optræde som Advocat for den foreliggende Sag i alle dens Enkelt- heder; ligefrem og oprigtigt skal jeg udtale min Mening derom. De Punkter, hvorom der især er Spørgsmaal, ere fremhævede af Flere, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Svend- borg Amts 3die Valgkreds (Bloug); han dvæ- lede især ved Spørgsmaalet om Repræsenta- tions-Systemet og anførte der Afskilligt, hvori jeg kan give ham fuldkommen Ret, men jeg troer dog, at Et og Andet af hvad han an- førte fortjener nogle Modbemærkninger. Jeg er enig med ham deri, at der, forsaavidt jeg kan overskue Forholdene, ikke synes at have været aldeles tilstrækkelig Anledning til en saa høi Census for Valgret som den, der er fore- skreven i Udfastet; det vilde navnlig have til- talt mig, og jeg troer ogsaa en stor Deel af Thingets ærede Medlemmer, mere, hvis Cen- sus med Hensyn til Skatten var nedsat noget, idet Valgberettigelsen da i større Udstrækning, end nu er Tilfældet, vilde være givet til Eiendomsbesidderne, dem, som især udrede Skatterne. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at han fandt det især urigtigt, at det var de Formuende, der skulde afgjøre Spørgsmaalet om Toldsager, da det især var i disse Sager, at den Uformuende havde Interesse. Det er vistnok sandt, at Toldsager angaa Spørgs- maal, hvori den Uformuende har lige- saa fuld Interesse som den Formuende; men paa den anden Side maa han dog vist ogsaa erkjende, at disse Sager dreie sig om Spørgsmaal, hvorom Folk i Almindelighed ikke

have nogen velbegrunnet Mening; det er Spørgsmaal, som ligge den almindelige Mands Synskreds noget fjernere; jeg kan her tale af egen Erfaring, thi det er Spørgsmaal, som ikke ligge mig synderligt nær, og jeg er vis paa, at, naar Enhver vil sige sin Mening, vil han ogsaa være enig med mig i, at Folk i Almin- delighed ikke henvende deres særdeles Opmærk- somhed paa disse Spørgsmaal, og at de ere meget vanskelige for Folk, som ikke specielt have befattet sig med disse Sager. Den ærede Rigsdagsmand talte om, hvorledes det for- meentligt vilde stille sig med Hensyn til de Valg, der udgif fra Folkething og Landsthing; han sagde, at de Medlemmer, der bleve valgte af Landsthinget, bleve valgte af Mænd, som enten havde 1200 Rdl. aarlig Indtægt, eller be- talte 200 Rd. i Skat; ja, det er ganske rigtigt, thi ellers vare de ikke Medlemmer af Lands- thinget; men disse Mænd, som sidde i Lands- thinget, ere, idetmindste indirecte, udgaaede af den almindelige Valgret. Endvidere omtalte han, at det ikke havde saa Stort at betyde, at flere end hidtil ville kunne opføres paa Listerne over dem, som havde over 1200 Rdlr. Indtægt, da navnlig Landboerne ikke forstode at opgjøre deres Nettoindtægt.

R e t t e l s e.

Nr. 28, Sp. 392, Lin. 3 f. n.: „ikke undlade“
 læs: „undlade“